

Rogberga Hembygdsförening

Årsberättelse 2008

ÅRSBERÄTTELSE FÖR ROGBERGA HEMBYGDSFÖRENING

Verksamhetsåret 2008

Föreningen har 384 medlemmar 081231

Styrelse under år 2008:

Ordförande: *Göran Gundenäs*, V. ordf. : *Kerstin Ydreborg*

Kassör: *Bertil Andersson*, Sekreterare: *Nelly Härkönen*

Intendent: *Lars-Gunnar Johansson*

Övriga styrelseledamöter: *Kerstin Alfredsson*, *Gunnel Kannerling*

Vivi Ann Redblad, *Eskil Folkelid*

Styrelsesuppleanter: *Jan-Eric Wilsson*, *Magnus Karlsson*

Ingrid Torkelsson, *Cecilia Davidsson*

Ingemar Ström

Revisorer: *Jan-Åke Cederlöf* och *Karl-Gustav Ljungdal*

Revisorsuppleanter: *Roland Isaksson* och *Walter Ekblad*

Valberedning: *Asta Jansson*, *Ingrid Ragnar* (sammankallande) och
Roland Isaksson

Styrelsen har haft 10 protokollförda sammanträden under verksamhetsåret 2008.

Vid Hembygdsföreningens årsmöte i Jönköping deltog Ingrid Torkelsson, Nelly Härkönen, Birgitta Gundenäs samt ordförande Göran Gundenäs.

Ekonomisk ställning 081231

Innestående Swedbank	281 499
Plusgiro	3 316
<u>Kassa</u>	<u>5 150</u>
Summa	289 965
Förändring likv. Medel	85 605
Fastighet Ingaryd 1:3	<u>20 025</u>
Summa tillgångar	309 990
Årets resultat	85 805

ÅRSMÖTE 080306 i Pingstkyrkan

Kerstin Ydreborg hade många ord av tacksamhet till avgående ordförande Annie Johansson! Tack, Annie, för en trogen, inspirerande och gedigen insats säger hela Hembygdsföreningen!

Vid årsmötet underhöll Frans Alle med diktläsning ur Nils Ferlins digra repertoar. Mötet besöktes av ett 80-tal föreningsmedlemmar.

BUSSRESA till Linköping 080517, omtyckt, händelserikt.....

.....med mycket intressant att lyssna till och med efterlängtat besök på Ragnar Dahlberg's Cafe´.

**HEMBYGDSKÖREN & TEATERGRUPPEN på
Västerhäll**

NATIONALDAFSFIRANDE 080606

Högtidstalare Stig Andersson hade många intresserade åhörare på Mickels Plan i solskenet efter det att marschen från Västerhäll anlant med Allianskyrkans Musikkår i spetsen. Hembygdskören och Musikkåren underhöll med uppskattad sång och musik under dagens program.

MIDSOMMARFIRANDE 080620

Kärt och uppskattat besök som tyckte Slöjdgädje´s alster var väl värda några timmar på Hembygdsgården.

John Andersson, 102 år, vår förenings äldste medlem!

SOMMAR-CAFÉ 080804 - 080817 med utställningen**”MIN LEKSAKSLÅDA”**

En välarrangerad utställning där intressanta saker, många väl igenkända från vår barndom, visades upp. Idé-sprutorna Kerstin Ydreborg och Vivi-Ann Redblad har all heder av detta initiativ som glädde många! Långväga besökare från angränsande socknar och län visade stort intresse! Många fick en ”nostalgi-kick” när de såg alla intressanta och vackra detaljer i utställningen.

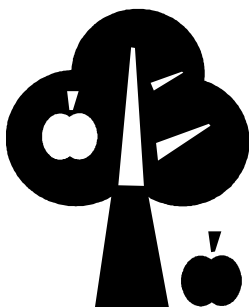
Utställningen pågick 14 dagar, under vilken tid det även arrangerades ”LOPPIS” vid Hembygdsgården.

HEMBYGDSKÖREN SJUNGER 50-TALS- SCHLAGER 080810

.....och många sång-glada, (trots regnet!), personer deltog i allsången som glatt ljud långt över nejderna och överröstade trafiken på 31:an!

ÖDESTUGU Hembygdsförening fyllde 70 år 080810, och detta uppmärksammades av vår förening genom en gåva överlämnad av vår intendent, Lars-Gunnar Johansson.

Gåvan, ett äppleträd, "Brunnstorpsträdet" mottogs med glädje och uppskattning, och lever, enl. Lars-Gunnar, i skrivandets stund, fortfarande väl. Vi hoppas alla att det skall ge frukt i framtiden och vi önskar Ödestugu Hembygdsförening **GOD FORTSÄTTNING!**

LINDGÅRDENS ÄLDREBOENDE och
VÄSTERHÄLL 080813

Besök på Hembygdsgården med kaffe & dopp serverat.

Einar Arvidsson vilar i solskenet.

Här serveras kaffe till gästerna från Västerhäll.

SOMMAR-CAFÉ med besök av "LOKET" 080816 ,

Samstämmigt! Jo, då, dragspelsmusiken tilltalar verkligen "Loket" som fann en musik-vän i Lars Torkelsson! Birgitta Gundenäs serverar "kändisen från Bingo-Lotto" en påtår! Kaffe smakar så gott ute i friska luften!

”SÅ GICK DET TILL NÄR FARFAR VAR UNG” & DRAGKAMPSMÄSTERSKAP 080817

Styrka, envishet och taktik blev ett vinnande koncept!

Birthe Svensson hade många hugade spekulanter vid borden.

TILLANDZFESTEN 080917

Alla medhjälpare vid sommaraktiviteter, serveringar o.dyl. inbjöds till fest i Tillandzgården. Tillsammans blev det nästan 100 personer (!) som kallades. Ett 70-tal medlemmar kom, och underhållningen blev förstklassig; P-O Högstedt kåserade om sin farfar Pelle Näver, och läste en rad av hans älskade dikter. En mycket uppskattad fest, som TACK till alla villiga, generösa medhjälpare!

HÖSTFEST i Skolans Matsal 081022

Med Mats Löwing som underhållare, och, så minns vi det, med ett ämne i sitt framförande som hette ”Ett mjölkbord”! Vad vi kanske förväntade oss kom på skam; Mats´ kåseri blev till en alldeles förtjusande och roande underhållning som vi sent skall glömma! Vi var 125 personer som lyssnade, inte bara till Mats, utan till Fredrik Svenssons härliga sång, hans tolkning av Ted Gärdestad blev succe´-artad! Hembygdskören inte att förglömma, inte heller Gösta Svenssons dragspelsmusik. Det genomfördes även en auktion, som gav god förtjänst.

HEMBYGDSKÖREN sjöng i två engagemang, ett 081106 i Kyrkans Hus vid Café 15 och senare, 081114 i Allianskyrkan. Uppskattningen var stor vid båda tillfällena, och många spontana positiva omdömen om körens verksamhet uttalades. I Allianskyrkan pågick under aktuell helg en hantverksmessa fredag-söndag. Vid detta senare tillfälle togs en kollekt upp bland mässbesökarna, och Hembygdskören fick mottaga ett generöst honorar (det första?) motsvarande halva kollektvärdet! TACK!

JULMARKNAD på INGARYD 081123

Cecilia som "Tomtemor" med de vackra kransarna och tog senare emot barnens önskelistor, ett uppskattat inslag i marknaden!

Scouternas tipspromenad blev som vanligt uppskattad av många som valt att parkera nere vid KAMA och använda apostlahästarna upp till Ingaryd.

Birgitta och Lars-Gunnar hjälptes åt med lotterna.

GRÖTFEST i Skolans Matsal 090128

Med gröt och god kaka som till-tugg fick vi se och lyssna till Olof Sjöberg som visar sitt bildspel ” Vår i Vätterbygd”, med stundom förtrollande vackra bilder från vår geografiska närhet. Som vanligt blev denna tillställning välbesökt.

Hembygdskören sjöng några sånger på sitt alldeles speciella vis, alltid lika uppskattat! Tack, Gösta och Bernard för fin musik-
underhållning! För förtäringen ansvarade Cecilia Davidsson och assisterande damer ur föreningen som bakat de goda kakorna.

DEN SVENSKA HEMBYGDSRÖRELSEN IDAG:

Sveriges Hembygdsförbund omfattar drygt 1 900 föreningar med mer än 450 000 medlemmar. Föreningarna är medlemmar i Sveriges Hembygdsförbund via sina regionala hembygdsförbund. I nästan varje svensk socken finns en hembygdsförening. Tillsammans förvaltar de mer än 1 400 hembygdsgårdar med fler än 10 000 byggnader. Det finns även hembygdsmuseer med föremål inte bara från 1800-talets självhushåll utan också från 1900-talets arbetarhem, ortens näringsliv och skolor.

En hembygdsförening är ett nav i kulturlivet! Årliga fester, slåttergillen och marknader är traditioner i bygden. Den lokala historien dokumenteras i skrifter och bilder av olika slag. En hembygdsförening har en viktig uppgift i att skapa opinion i kulturfrågor. Det kan handla om bygdens överlevnad! Med 6 miljoner arbetstimmar per år är hembygdsföreningarna en kulturkraft att räkna med!

Vårstämning 2008.

TACK alla som delat med sig av sin tid till Hembygdsföreningen!!

GÅVOR under verksamhetsåret:

2 st. garnvindor av Ulla-Britt & Erik Wakt

1 lass grus av Slöjdgädje

1 lass grus av Göran Grimmark

El-material till Hembygdsgården av Elbyrå B. Fridh AB

Karta, Dagsverkstorpet Sollarehemmet av Stefan Rehnman

Kafferost av Anna-Greta Svensson

Väska fr. tidigt 1900-tal av Anna-Greta Svensson

Utter-redskap av Gunnel Kannerling

Böcker av Ingemar Ström

VAD HAR HÄNT UNDER ÅRET?

- *Brunnen har kompletterats med hydropress-tank och vatten-luftare med filter
- *Hängrännor på lilla boden
- *El-installation i snicken
- *Täckdike östra långsidan av logbyggnaden
- *"Masonit"-beklädnad av golv våning 2, logbyggnaden
- *Garderobervån. 2, logbyggnaden
- *Vägbom lagad efter yttre okänd åverkan
- *Diskmaskin installerad
- * Trädgårdsmöbler reparerade
- *Ljudanläggning införskaffad
- *Åtgärder mot yttre okänd åverkan på 3 st fönsterrutor

En härlig, charmig bild från skolans värld på 1920-talet. Läraren i bakgrunden är Gunnar Annby, och visst känner Du väl igen några av eleverna!? Tänk att man kan känna igen personer efter så lång tid! Det är i alla fall c:a 80 år sedan! Och vilken fin kvalitet dessa gamla svart-vita foton hade!

Känner Du igen Dig här? Mitt i bilden nuvarande "Butiken" på Centrumvägen 13 och huset med två takspetsar är Centrumvägen 20, det vi, i folkmun, lärt oss kalla "Mona's Pappershandel". Bilden tagen 1910 av Erik Ström, bror till Sven Ström, som låter bygga huset med takstolarna synliga.

Rolf Gustafsson, bördig från Tenhult, nu boende i Jönköping, har sänt oss en berättelse från sin barndom i Tenhult. På den tiden fungerade Granhult som ett konvalescenthem för lungsjuka människor, luften här i Tenhult tycktes, av sakkunniga, vara hälsosam, och en stor skara sjuka människor fick en skön rekreation här, för vissa, tyvärr, den sista i livet. Så här berättar Rolf:

” Jag mötte en vän på Tenhulta-sjöns strand.

Tenhult hade ett konvalescenthem för lungsjuka, en sjukdom som var vanlig i Sverige. Ibland kom det patienter från sjukhemmet, och jag, som var intresserad av nya människor i samhället, brukade prata med dem. För det mesta blev det undvikande svar man fick, men ibland var det någon som berättade att de var inlagda på sjukhemmet för att vila upp sig. Oftast var det dock ganska tystlåtna människor, sorgsna. Ibland hade de med sig sjuksystrarna på promenaderna.

Jag visste inget om denna farsot som hade drabbat så många människor i Sverige, jag var ju så ung då. Livet var då ett enda stort äventyr! Jag tyckte det var underligt att dessa människor aldrig badade i sjön, trots att det var varmt i vattnet under sommarmånaderna.

En dag, när jag sprang runt på stranden kom där en helt ny badgäst som jag aldrig sett tidigare. Som en nyfiken liten parvel närmade jag mig så sakteliga, och jag såg att han började utöva något intressant, nämligen gymnastiska övningar. Jag hade aldrig sett så avancerad gymnastik tidigare. Mitt intresse för hans färdigheter och den korta bekantskapen gjorde att jag ofta kom till stranden när han övade sina rörelser. Hela hans kropp var ett enda stort muskelpaket, den musklösa kroppen glänste i sol-ljuset när han tränade. Jag var helt överväldigad av hans gymnastik. När han vilade på ett badlakan började jag prata med honom, och då berättade han att han bodde på ”Vilohemmet”, men att han snart skulle åka hem.

”Var bor Du ?”, frågade jag.

”Jag bor ända i Göteborg, om Du vet var det ligger nå'nstans.”

Jag svarade inte, för jag hade inte börjat skolan och hade inte de kunskaper om Sverige i den åldern.

”Du vet naturligtvis inte var den staden ligger?”

”Måste jag det? Jag har inte börjat skolan ännu”, svarade jag.

Han nöjde sig tydligen med det svaret, för han frågade inte någon mer gång.

Varje gång han kom till stranden gjorde han samma gymnastiska övningar och jag var lika överväldigad. En gång berättade han, att han hade jobbat på en cirkus som gymnast. Men så blev han sjuk och kunde inte fortsätta. Men han skulle snart bli frisk och kunde då återgå till cirkusen. Så berättade han, och jag tänkte inte så mycket på vad han sagt.

Lite senare på sommaren började han missa de dagarna som han brukade komma. Jag saknade honom, för han verkade tycka om mig. Vi hade alltid något att tala om, kanske obetydliga saker, men ändå. Nu hade han varit borta flera veckor utan att komma till stranden och sommaren var på väg att ta slut. Jag inbillade mig att han hade blivit frisk och att han hade börjat arbeta på cirkusen igen, så som han hade berättat om han skulle göra när han blev frisk. Det var en av de sista dagarna på sommaren och badgästerna hade mer eller mindre försvunnit från stranden.

Jag hade inte varit på stranden under de sista veckorna. Av någon anledning befann jag mig där igen, det var nästan tomt på folk. Jag hade gått fram till den plats som min vän hade haft, där han brukade idka sin gymnastik. Alla spåren hade försvunnit och jag förstod, att han inte varit där på flera veckor. När jag stod där och betraktade den tomma platsen funderade jag på vad som kunde ha hänt honom, om han hade åkt tillbaka till cirkusen som han jobbat på. Borta vid stigen som leder till stranden ser jag två sjuksystrar komma gående arm i arm. De pratade med varandra under tiden de närmade sig.

Min nyfikenhet tar överhanden och jag står väntande tills de är framme vid mig. En av sköterskorna tycker jag mig känna igen. Hon hade någon gång varit med min vän, "gymnasten" när han var vid stranden och idrottade.

"Vad gör en så'n här liten knatte vid stranden ensam?" sa kvinnan som jag tyckte mig känna igen.

"Jag väntar på min vän som skulle komma, men jag har väntat länge. Han kommer inte. Var är han någonstans?"

"Vem söker Du?" sa kvinnan som tilltalade mig.

"Han som har sin plats där" svarar jag och pekar på platsen där han brukat träna och sola sig.

Kvinnan tittar på mig lite undrande innan hon ser på sin medsyster och skakar på huvudet.

"Vad hette han?"

"Sten sa han att han hette" svarar jag.

"Nej, den personen känner jag inte igen"

"Men jag har ju sett att Ni varit med honom här ibland!"

Hon blev röd i ansiktet innan hon sa till sin medsyster att de skulle fortsätta. Jag stod kvar och tittade efter dom då de gick bort över sandstranden. Jag visste att de skulle komma tillbaka samma väg, så jag stod och såg att de vände där stranden tog slut och kom mot mig igen. De två sköterskorna diskuterade ivrigt samtidigt som de kom närmare mig. Jag stod kvar och väntade på dem när de kom närmare. När de kom jämsides med mig stannade de vid min sida. Kvinnan som jag kände igen från de tidigare gångerna då hon varit med Sten vid stranden började tala med mig:

"Är Du säker på att Din vän hette Sten?"

”Ja, han sa att han hette Sten, och jag kallade honom för det också”

”Var det något mer Du vet som han berättade för Dig?”

”Han berättade mycket, men mest om att han skulle tillbaka till cirkusen han jobbade på innan han blev sjuk. Och det skulle han snart bli, sa han”.

De två sköterskorna tittade på varandra, som om de kände igen det jag berättade för dem.

”Han kanske har åkt tillbaka till cirkusen för att börja arbeta igen?”

”Nej, det har han inte” sa den sköterskan som jag kände igen sen tidigare.

”Hur vet Du det?” frågade jag.

”Nej, han har inte åkt tillbaka till cirkusen som han talade om för Dig”.

”Var är han då?”

”Han finns inte längre bland oss”

”Vad då inte finns? Han kan väl inte försvinna så utan anledning?”

”Han finns inte längre bland oss. Gud har kallat hem honom!”

Jag blev helt förstummad! Jag hade hört det uttrycket förut då någon hade dött. Men att Sten var död gick inte in i mitt förstånd just då. Han var ju min kompis och vän! En vän gör inte så mot en annan vän! Det surrade runt i mitt huvud då jag stod där och försökte förstå vad det var, som kvinnan sagt till mig. ”Gud har kallat hem honom”. De orden liksom repeterades i mitt huvud.

”Men han var ju min vän! Varför försvann han så utan att säga något?”

”När Gud kallar hem en människa kan ingen på jorden stoppa Honom. Det spelar ingen roll om Du är hans vän eller om han är Din vän. Då finns det ingen återvändo!”

Kvinnorna började röra sig mot stigen som ledde upp till landsvägen som går parallellt med sjön. Jag stod fortfarande kvar då de försvann bakom buskaget som började vid strandkanten där sanden slutade. Jag tyckte att de pratade ganska intensivt om vad som de hade berättat för mig, men det kanske var inbillning. Ord som fortfarande finns kvar inne i mitt huvud. Jag kunde inte förstå och ville inte förstå”

Rolf Gustafsson

Vyer över Tenhult som det såg ut sent 30-tal, överst en bild av det som kallades för "Bryggare-Lottas" och under en bild över järnvägen mot kiosken och lastkajen. Uppe till vänster då- och nuvarande Granholmen, Mickels Väg 11.

Tenhult från ovan 1949, nya skolan nyss invigd.

En bekant vy när det fortfarande kördes vänstertrafik och flera av de "gamla" husen stod kvar i centrum.

En bild från 1905 tagen från Högalundsvägen, ner mot de två hus som då fanns, Graneborg och Hagaberg (nuv. Myrstadavägen 28).Lägg märke till att bakom Hagaberg finns bara granskog, inget Kyrkans Hus!

En gammal bild från måleriverkstaden där Butiken nu inryms. Sven Ström lutar sig mot staffliet, hans bror, Erik, fotografen sedermera, sitter med en tapetrulle i knät.